

Vila Arrufat

per Rafel Colom i Llonch

Amb motiu de l'exposició antològica que s'ha celebrat al Palau de la Virreina de Barcelona i després al Museu d'Art i Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, en homenatge a aquest pintor sabadellenc, crec que és obligat escriure unes breus línies sobre aquest gran artista.

No està en el meu ànim aportar dades biogràfiques, sinó en encaixar l'artista en el seu entorn artístic i valorar sense apassionaments la pintura de cavallet d'en Vila Arrufat.

Vila Arrufat és un artista pertanyent a la promoció que jo anomeno de 1930 o que algun altre estudiós denomina de 1917. Aquesta última denominació ve donada per Francesc Fontbona, fent referència que en aquesta data es produïren esdeveniments socio-polítics importants i la crisi del Noucentisme. A mi m'agrada més etiquetar-la com a generació de 1930, pel fet que la majoria d'ells arriben a la plenitud del seu art cap aquesta data, essent consagrats una mica més tard en el llibre "33 pintors catalans" de Joan Merli. Vila Arrufat evidentment, és un d'ells, un dels darrers i feliços sobrevivents junt a Capmany, Camps-Ribera i algun altre.

El primer pas emancipat del nostre artista es produí cap el 1917, en retrats de familiars i amics seus -com el d'en Durancamps que figura a l'exposició- dintre d'una concepció plàstica aspra i esqueixada, curiosament propera a la factura que aquells anys empraren grups com Els Evolucionistes o fins i tot el mateix Joan Miró; i és que la majoria de pintors nascuts artísticament cap aquells anys tingueren un començament dintre d'un lliure cezanisme o d'una pulcritud sunyerista.

El transcurs del temps, va fer que l'estil d'en Vila Arrufat anés madurant cap uns camins més personals, adients a una tònica classicista moderna, arriant el gran període del pintor, el que va de principis dels anys trenta fins a la meitat dels quaranta, una etapa ben representada a l'exposició, amb obres molt reexides, com el nu de la col·lecció Cendrós, la maternitat del Museu d'Art Modern de Barcelona o els angoixosos retrats de la seva mare malalta. Si resseguim tècnicament les obres d'aquests anys podrem trobar el millor del nostre artista; les gradacions riques

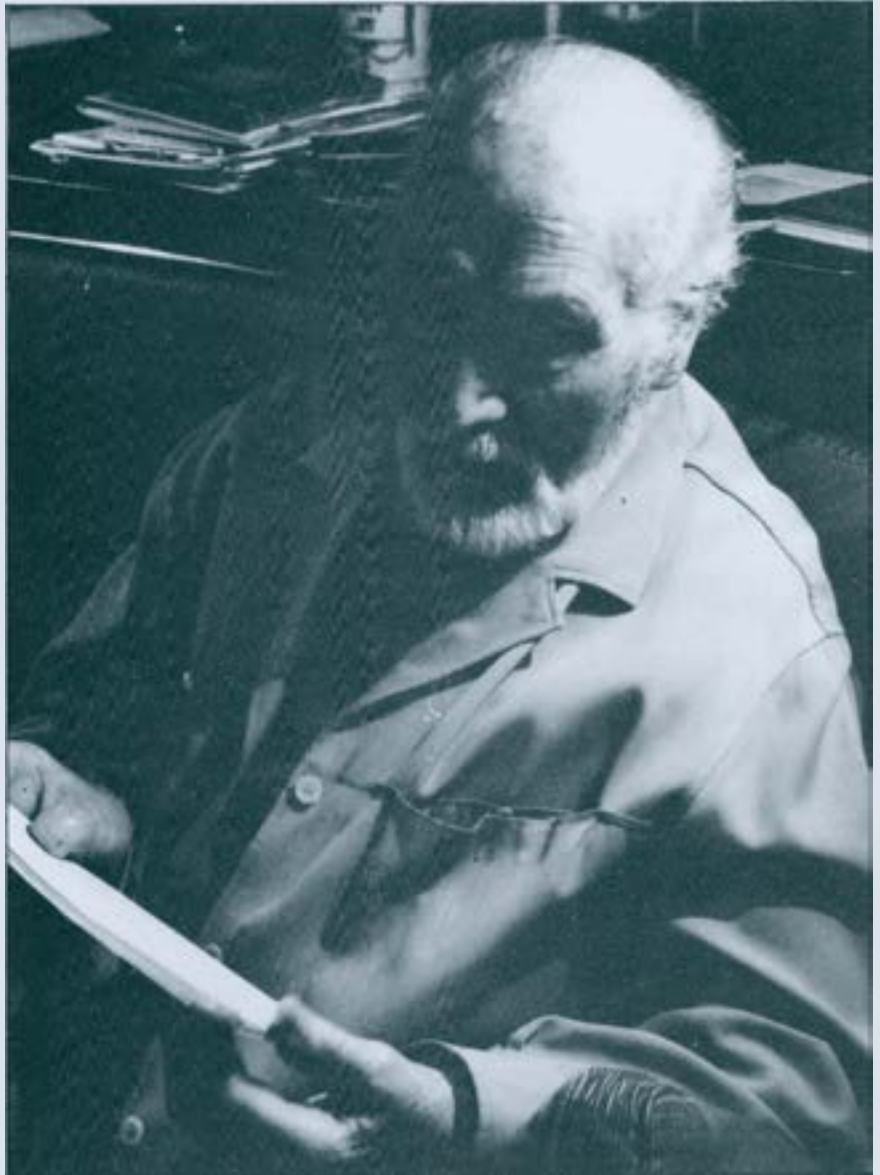

Foto d'Eusebi Vila Delclós, nét de Vila Arrufat. (1984).

justa per fer contrastar els volums i les masses... A partir d'aquí la plàstica de l'autor evolucionarà poc, i cap als anys seixanta pctser per la dedicació a la i excel·lents sobre un suport que és el dibuix ben construït, la lluminositat

pintura mural, per falta de motivació, per repetició o per cansament, l'artista no assolirà els nivells d'antany, però les seves obres sempre reposaran en els mateixos fonaments de serenitat i placidesa classicista.

En definitiva, podem emmarcar Vila Arrufat com un artista pertanyent a una generació d'artistes -la dels Bosch Roger, Togores, J. Serra...- continuadors de la "generació pont" integrada fonamentalment per I. Pasqual, Labarta, I. Mallol, que varen saber congregar una concepció hedonista de l'art amb un suport realista, aplicant recursos tècnics notables, sense, però, fer oblidar la forta personalitat de tots ells. ■

INTELECTE
GALERIA D'ART

Pedregar, 10
Tel. 726 51 22
SABADELL